

॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ एतत्सैन्यमप्रदितं एतयोः सैन्याभ्यां प्रमदितमिति विग्रहः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

विमृज्यनेत्रे पाणिभ्यां कृष्णं वचनमब्रवीत् ॥ विदिता मे महाबाहो धर्माणां परमा गतिः ॥ २७ ॥ ब्रह्महत्याफलं तस्य यः कृतं नावबुध्यते ॥ अस्माकं हिवनस्थानां हि
 डिंवेन महात्मना ॥ २८ ॥ बालेनापि सतातेन कृतं सात्यं जनार्दन ॥ असह्येतोर्गतं ज्ञात्वा पाण्डवं श्वेतवाहनं ॥ २९ ॥ असौ कृष्णमहेष्वासः काम्यके मामुपस्थितः ॥
 उषितश्च सहास्माभिर्यावन्नासीद्धनं जयः ॥ ३० ॥ गंधमादनया त्रायां दुर्गेभ्यश्च स्म तारिताः ॥ पांचाली च परिश्रान्ता पृष्ठेनोढा महात्मना ॥ ३१ ॥ आरंभाच्चैव
 युद्धानां यदेष कृतवान्प्रभो ॥ मदर्थं दुष्करं कर्म कृतं तेन महाहवे ॥ ३२ ॥ स्वभावाद्या च मे प्रीतिः सह देवे जनार्दन ॥ सैव मे परमा प्रीती राक्षसे द्रेघटोत्कचे ॥ ३३ ॥
 भक्तश्च मे महाबाहुः प्रियो स्याहं प्रियश्च मे ॥ तेन विदामि वार्ष्णेय कश्मलं शोकतापितः ॥ ३४ ॥ पश्य सैन्यानि वार्ष्णेय द्राव्यमाणानि कौरवैः ॥ द्रोणकर्णौ तु संय
 तौ पश्य युद्धे महारथौ ॥ ३५ ॥ निशीथे पाण्डवं सैन्यमेतत्सैन्यमप्रदितं ॥ गजाभ्यामिव मत्ताभ्यां यथानलवनं महत् ॥ ३६ ॥ अनादृत्य बलं बाह्वोर्भीमसेनस्य मा
 धव ॥ चित्रास्रतां च पार्थस्य विक्रमं तिस्म कौरवाः ॥ ३७ ॥ एष द्रोणश्च कर्णश्च राजा चैव सुयोधनः ॥ निहत्य राक्षसं युद्धे दृष्टानर्दंति संयुगे ॥ ३८ ॥ कथं वा स्मासु
 जीवत्सु त्वयि चैव जनार्दन ॥ हैडिं विः प्राप्तवान्मृत्युं सूतपुत्रेण संगतः ॥ ३९ ॥ कदर्थी कृत्य नः सर्वान्य शतः स व्यसाचिनः ॥ निहतो राक्षसः कृष्णभैमसेनिर्महाबलः
 ॥ ४० ॥ यदा भिमन्युर्निहतो धार्तराष्ट्रैर्दुरात्मभिः ॥ नासीत्तत्ररणे कृष्णस्य व्यसाची महारथः ॥ ४१ ॥ निरुद्धाश्च वयं सर्वे संधवेन दुरात्मना ॥ निमित्तमभव द्रोणः
 सपुत्रस्तत्र कर्मणि ॥ ४२ ॥ उपदिष्टो वधोपायः कर्णस्य गुरुणा स्वयं ॥ व्यायच्छतश्च खड्गेन द्विधा खड्गं चकार ह ॥ ४३ ॥ व्यसने वर्तमानस्य कृतवर्मान् शंसवत् ॥
 अश्वान् जघान सहसा तथोभौ पार्ष्णि सारथी ॥ ४४ ॥ तथेतरे महेष्वासाः सौभद्रं युध्य पातयन् ॥ अल्पे च कारणे कृष्णहतो गांडीवधन्वना ॥ ४५ ॥ संधवो यादवश्चेष्ट
 तच्च नातिप्रियं मम ॥ यदि शत्रुवधो न्याय्यो भवेत्कर्तुं हि पाण्डवैः ॥ ४६ ॥ कर्णद्रोणौ रणे पूर्वंहंत व्याविति मे मतिः ॥ एतौ हि मूलं दुःखानामस्माकं पुरुषर्षभ ॥ ४७ ॥
 एतौ रणे समासाद्य समाश्वस्तः सुयोधनः ॥ यत्र वध्यो भवे द्रोणः सूतपुत्रश्च सानुगः ॥ ४८ ॥ तत्रावधीन्महाबाहुः संधवं दूरवासिनं ॥ अवश्यं तु मया कार्यः सूतपु
 त्रस्य निग्रहः ॥ ४९ ॥ ततो यास्याम्यहं वीरस्वयं कर्णजिघांसया ॥ भीमसेनो महाबाहुर्द्रोणानीकेन संगतः ॥ ५० ॥

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥